

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, w wersjach mających zastosowanie do sporu przed sądami krajowymi, należy interpretować w ten sposób, że wyprodukowany z tworzyw sztucznych worek drenażowy do dializy, który został specjalnie zaprojektowany do dializatora (sztuczna nerka) i może być stosowany wyłącznie z dializatorem, należy — w okresie od maja 2001 r. do grudnia 2003 r. — zaklasyfikować do podpozycji 3926 90 99 tej nomenklatury jako „tworzywa sztuczne i artykuły z nich” oraz że wyprodukowany z tworzyw sztucznych worek drenażowy na moc, który został specjalnie zaprojektowany do cewnika i może być w związku z tym stosowany wyłącznie z cewnikiem, należy — w tym samym okresie — zaklasyfikować do podpozycji 3926 90 99 tej nomenklatury jako „tworzywa sztuczne i artykuły z nich”.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Rzeczpospolita Polska) — Logstor ROR Polska sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Katowicach

(Sprawa C-212/10) (¹)

(Podatki — Podatek kapitałowy — Dyrektywa 69/335/EWG — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Opodatkowanie pożyczki zaciągniętej przez spółkę kapitałową u podmiotu uprawnionego do udziału w zyskach tej spółki — Prawo państwa członkowskiego do przywrócenia podatku, który nie obowiązywał już w chwili przystąpienia tego państwa do Unii Europejskiej)

(2011/C 232/14)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Logstor ROR Polska sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Wykładnia art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25), zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. (Dz.U. L 156, s. 23) — Prawo państwa członkowskiego do przywrócenia podatku zniesionego w dniu przystąpienia do Unii Europejskiej —

Podatek kapitałowy — Opodatkowanie pożyczki zaciągniętej przez spółkę kapitałową u podmiotu uprawnionego do udziału w zyskach tej spółki

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ponownemu wprowadzeniu przez państwo członkowskie podatku kapitałowego od pożyczki udzielonej spółce kapitałowej przez wierzyciela uprawnionego do udziału w zyskach owej spółki, jeżeli państwo to wcześniej zaniechało pobierania owego podatku.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 czerwca 2011 r. — Union Investment Privatfonds GmbH przeciwko UniCredito Italiano SpA, Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-317/10 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Słowne znaki towarowe UNIWEB i UniCredit Wealth Management — Sprzeciw właściciela słownych krajowych znaków towarowych UNIFONDS i UNIRAK oraz graficznego krajowego znaku towarowego UNIZINS — Ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Prawdopodobieństwo skojarzenia — Seria lub rodzina znaków towarowych)

(2011/C 232/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Union Investment Privatfonds GmbH (przedstawiciele: J. Zindel i C. Schmid, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: UniCredito Italiano SpA (przedstawiciel: G. Florida, avvocato), Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawach połączonych T-303/06 i T-337/06 UniCredito Italiano przeciwko OHIM — Union Investment Privatfonds GmbH odnosił się do skarg na dwie decyzje Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 września 2006 r. (sprawy połączone R 196/2005-2 i R 211/2005-2) i z dnia 25 września 2006 r. (sprawy połączone R 456/2005-2 i R 502/2005-2) dotyczące postępowań w sprawie sprzeciwu pomiędzy Union Investment Privatfonds GmbH a UniCredito Italiano SpA

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawach połączonych T-303/06 i T-337/06 *UniCredito Italiano* przeciwko OHIM — *Union Investment Privatfonds (UNIWEB)* zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 146 z 11.9.2010.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 11 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven kasatsionen sad — Bułgaria) — Toni Georgiew Semerdżiew przeciwko ET Del-Pi-Krasimira Manczewa

(Sprawa C-32/10) (¹)

(Artykuł 92 § 1 regulaminu postępowania — Dyrektywa 90/314/EWG — *Zorganizowane podróże, wakacje i wycieczki — Okoliczności faktyczne, które miały miejsce przed przystąpieniem Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej — Oczywisty brak właściwości Trybunału do udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne*)

(2011/C 232/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varhoven kasatsionen sad (Bułgaria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Toni Georgiew Semerdżiew

Strona pozwana: ET Del-Pi-Krasimira Manczewa

przy udziale: ZAD Bulstrad VIG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — *Varhoven kasatsionen sad* — Wykładnia art. 2 pkt 1 lit. c), art. 4 ust. 1 lit. b), pkt iv) oraz art. 5 ust. 2 akapity 3 i 4 dyrektywy 90/314/EWG Rady z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz.U. L 158, s. 59) — Pojęcie „innych usług turystycznych” niezwiązanych z transportem lub zakwaterowaniem obciążających organizatora — Obowiązek zawarcia przez organizatora indywidualnej umowy ubezpieczeniowej w imieniu każdego konsumenta i doręczenia mu oryginału polisy przed podróżą — Obowiązek zawarcia przez organizatora indywidualnej umowy ubezpieczenia kosztów powrotu do kraju w przypadku wypadku — Pojęcie „szkody” wynikłej dla konsumenta w związku z niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy — Włączenie szkód niematerialnych

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne przedłożone przez Varhoven kasatsionen sad (Bułgaria).

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 23 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Namur — Belgia) — André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10) przeciwko państwu belgijskiemu — SPF Finances

(Sprawy połączone C-267/10 i C-268/10) (¹)

(Artykuł 6 ust. 1 TUE — Artykuł 35 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej — *Posiadanie i sprzedaż przetworzonego tytoniu do palenia — Krajowe przepisy dopuszczające nakładanie na wyroby tytoniowe podatku akcyzowego — Oczywisty brak właściwości Trybunału*)

(2011/C 232/17)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Namur

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10)

Strona pozwana: Państwo belgijskie — SPF Finances

Przypozwany: Państwo belgijskie — Service public fédéral Défense

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — *Tribunal de première instance de Namur* — Wykładnia art. 6 ust. 1 akapit pierwszy TUE i art. 35 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej — Zgodność krajowego uregulowania zezwalającego na wytwarzanie, przywóz, promocję i sprzedaż przetworzonego tytoniu do palenia uznanego za silnie szkodliwy z celem ochrony zdrowia ludzkiego — Ważność, w świetle wspomnianych powyżej postanowień, krajowych przepisów dopuszczających nakładanie na wyroby tytoniowe podatku akcyzowego

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania skierowane do niego przez Tribunal de première instance de Namur (Belgia) postanowieniami z dnia 24 marca 2010 r.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.